

Ulug'imsan, Vatanim

Men dunyoni nima qildim,
O'zing yorug' jahonim.
O'zim hoqon,
O'zim sulton,
Sen taxti Sulaymonim.
Yolg'izim,
Yagonam deymi,
Toppingan koshonam deymi,
O'zing mening ulug'lardan
Ulug'imsan Vatanim.
Shodon kunim gul otgan sen,
Chechak otgan izinga,
Nolon kunim yupatgan sen,
Yuzing bosib yuzimga.
Singlim deymi,
Onam deymi,
Hamdardu hamxonam deymi,
Oftobdan ham o'zing mehri
Ilig'imsan Vatanim.
Sen Mashrabsan,
Xalqda tumor,
Balxda dorga osilgan.
Navoiysan, shoh yonida,
Faqirni duo qilgan.
Yassaviysan, meniki deb,
Ko'ringan da'vo qilgan,
Ming bir yog'i ochilmagan
Qo'rig'imsan Vatanim.
Sen Xo'jandsan,
Chingizlarga
Darvozasin ochmagan,
Temur Malik orqasidan
Sirdaryoga sakragan.
Muqannasan, qorachig'i
Olovlarga sachragan,
Shiroqlarni ko'rgan cho'pon
Cho'lig'imsan Vatanim.

Kim Qashqarni qildi makon,
Kim Enasoy tomonda,
Jaloliddin Kurdistonda,
Boburing Hindistonda.
Bu qanday yuz qarolig', deb
Yotarlar zimistonda,
Tarqab ketgan to'qson olti
Urug'imsan Vatanim...
O'g'lim, desang osmonlarga,
G'irot bo'lib uchgayman.
Chambil yurtda Alpomishga
Navkar bo'lib tushgayman.
Padarkushdan pana qilib,
Ulug'beging quchgayman.
G'ichir-g'ichir tishimdagi
So'lig'imsan Vatanim.
O'tgan kuning o'tgan kundir,
O'z boshingga etgan kun.
Qodiriyini bergan zamin,
Qodiriyini sotgan kun.
Qo'lin bog'lab,
Dilin dog'lab,
Etaklashib ketgan kun.
Voh bolam! deb aytolmagan
Dudug'imsan Vatanim.
Yoningda qon yig'lagan bir
Shoiringga qarab qo'y.
Gar Qo'qonga yo'ling tushsa,
Detdomlarni so'rab qo'y.
Hech bo'lmasa Usmon xokin
Keltirmoqqa yarab qo'y.
Olislarda qurib qolgan
Qudug'imsan Vatanim.
Sen shoxlari osmonlarga
Tegib turgan chinorim.
Ota desam,
O'g'lim deb,
Bosh egib turgan chinorim.
Ko'nglimdagi iftixorim,

Qo'ynimdagi tumorim,
O'zing mening ulug'lardan
Ulug'imsan Vatanim.

Muxamad Yusuf

“Ulug'imsan, Vatanim” kitobidan